

Uzasadnienie

Pan ██████████ złożył ustnie na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 7 lipca 2015 r. skargę na bezczynność Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego.

Wypowiedź skarżącego na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej jest bardzo obszerna. Skarżący jest właścicielem niezabudowanej działki nr 216 obręb Pomilowo. Jako właściciel tej działki, jest stroną wielu postępowań administracyjnych, w tym dotyczącego odszkodowania za szkody związane z wykonywaniem pozwolenia wodnoprawnego (rozstrzygane zgodnie z art. 186 ust. 3 ustawy Prawo wodne przez Starostę Sławeńskiego). W swojej wypowiedzi, dość swobodnie miesza wszystkie te wątki.

Na wstępie należało więc ustalić, czego w istocie dotyczy skarga. Analiza wypowiedzi skarżącego na posiedzeniu Komisji, zwłaszcza w związku z kolejnymi jego mailami do Marszałka i Komisji Rewizyjnej kierowanymi przez Skarżącego, prowadzi do wniosku, że chodzi o umieszczenie na jego działce, przez pracowników wojewódzkiej samorządowej jednostki organizacyjnej – Zachodniopomorskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych pięciu naciągów, spinających brzegi zamontowanej ścianki szczelnej, w ramach inwestycji na węźle wodnym Pomilowo. Umieszczenie tych naciągów nastąpiło po zawarciu porozumienia z dnia 28 lutego 2013 r., podpisanego w dniu 29 kwietnia 2013 r. Jednak Skarżący twierdzi, że nigdy nie wyrażał zgody na ich zamontowanie. W tym zakresie, skarżący zarzuca Marszałkowi bezczynność.

Termin do załatwienia skargi był kilkakrotnie przedłużany, ponieważ sprawa była skomplikowana zarówno pod względem faktycznym, jak i prawnym.

Stan faktyczny przedstawia się następująco.

Dnia 29 kwietnia 2013 r. zostało podpisane porozumienie datowane na 28 lutego 2013 r., pomiędzy skarżącym a Zachodniopomorskim Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych w Szczecinie. Następnie na działce skarżącego zamontowane zostało pięć naciągów stabilizacyjnych. Naciągi te zostały zamontowane w ramach inwestycji na węźle wodnym Pomilowo. Skarżący początkowo nie sprzeciwiał się ich zamontowaniu, jednak później zaczął podnosić, że nie wyrażał na to zgody. Natomiast pracownicy Zarządu Melioracji stali na stanowisku, że do zamontowania ich podstawą było porozumienie z dnia 28 lutego 2013 r. Skarżący prowadził korespondencję oraz uczestniczył w spotkaniach z pracownikami i dyrekcją Zarządu Melioracji, wreszcie dnia 17 września 2014 r. skierował wezwanie do zapłaty za bezumowne korzystanie z działki. Następnie dnia 7 lipca 2015 r. na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej złożył skargę na Marszałka.

Zgodnie z art. 227 k.p.a., przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Oznacza to, że postępowanie skargowe jako odrębny rodzaj postępowania zostanie uruchomione, gdy skarga nie daje podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego ani szczególnego, a także nie może stanowić podstawy wniesienia powództwa ani wniosku czy skargi zmierzających do wszczęcia postępowania sądowego (por. postanowienie NSA z dnia 13 grudnia 2012 r., por. też A. Wróbel. M. Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX 2015).

W pierwszym rzędzie trzeba więc zwrócić uwagę, że Sejmik Województwa nie rozstrzyga kwestii różnego rozumienia przez strony sporu porozumienia z dnia 28 lutego 2013 r. Spór w tym zakresie, ma charakter cywilnoprawny i może stanowić podstawę do wniesienia powództwa. Innymi słowy,

kwestia, czy rzeczywiście miało miejsce bezumowne korzystanie z działki skarżącego, oraz czy skarżącemu przysługują z tego tytułu roszczenia i jakie, rozstrzygać powinien sąd powszechny.

Stroną sporu jest Zachodniopomorski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Szczecinie, to jego kierownik podpisywał sporne porozumienie i to jego pracownicy umieścili ściagi na działce. Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego nie prowadzi ani nie prowadził żadnego postępowania administracyjnego w stosunku do Pana [REDAKTOWANE]. Mimo to, Marszałek podjął działania w celu ugodowego załatwienia sporu.

Po otrzymaniu wezwania do zapłaty skarżącego z dnia 17 września 2014 r., oprócz odpowiedzi udzielonej na piśmie przez Zachodniopomorski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Szczecinie, odbyły się aż trzy spotkania, na których skarżący miał możliwość przedstawienia swojego stanowiska i zaproponowania polubownego rozwiązania sporu. Dwukrotnie w spotkaniach uczestniczył Wicemarszałek Jarosław Rzepa, natomiast na trzecie spotkanie, w dniu 23 marca 2015 r., wydelegowany został radca prawny Urzędu Marszałkowskiego.

Z notatek sporządzonych z ostatniego spotkania wynika, że skarżącemu zostało przedstawionych kilka propozycji ugodowego zakończenia sporu: usunięcia naciągów, zakupu spornej działki. Na żadną z tych propozycji Pan [REDAKTOWANE] nie wyraził zgody.

Jedyną propozycją, jaką złożył skarżący, było: przekazanie Mu na własność dwóch lokali użytkowych, należących do Województwa Zachodniopomorskiego, zlokalizowanych w Sławnie, o cenie wywoławczej 120.000 i 150.000 zł; w zamian za to miał On zaakceptować status quo działki we wszystkich postępowaniach z wyjątkiem postępowania o pozwolenie na piętrzenie powyżej 19,66 m.n.p.m. Na taką propozycję Marszałek zgody nie wyraził, co zostało wyartykułowane w piśmie z dnia 27 marca 2015 r. Pan [REDAKTOWANE] w odpowiedzi, skierował pismo z dnia 5 maja 2015 r., na które została mu udzielona odpowiedź pismem z dnia 8 czerwca 2015 r. Oprócz braku prawnej możliwości takiego przekazania lokali na rzecz osoby fizycznej (co zostało wskazane skarżącemu w piśmie), taka propozycja nie mogła zostać uwzględniona również dlatego, że samorząd województwa musi dokonywać wydatków w sposób oszczędny i celowy (art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych).

Wobec braku możliwości porozumienia ze Skarżącym, oraz rozmiaru jego oczekiwań dalsze spotkania i negocjacje były niecelowe. Skarżący po złożeniu skargi, kierował jeszcze szereg maili, w tym obraźliwych dla Marszałka, oraz pracowników Zarządu Melioracji, jak również zawierających treści niestosowne. Skarżący wniósł także do sądu w Sławnie zawiadanie do próby ugodowej.

Nie sposób więc Marszałkowi zarzucić beczynności. Marszałek podjął wszelkie możliwe kroki, aby umożliwić skarżącemu wypowiedzenie się i przedstawienie swojego stanowiska, jak również załatwić sprawę ugodą. Na kierowane przez Skarżącego pisma, uzyskiwał on odpowiedzi. Mimo to, kierował dalsze pisma i maile o treści często obraźliwej dla Marszałka i jego pracowników.

W związku z powyższym, skargę uznano za bezzasadną.

Ze kawiary

Paweł Mocha

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego

Pouczenie:

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego (art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego).

*to to (nie)widzialny kody -
VOIUKI SEPARATYWA*

